

Mai bune sunt cuvintele înțelepților, ce se
ascultă în tăcere, decât strigătul celui mai
mare între nebuni!

La Tintă.

Piese musicale, care se află în librăria lui W. Krafft în Sibiiu.

- Alexandrescu N., Plânsul unei Fete, Vals pentru piano. 1.—
 — Cocete, Vals pentru voce și piano. 1.—
 Ardeleanca, Arie popul. română. —50.
 Arming F., Marenka, Polka française. —50.
 Bianchi C., Ași dori, Vals, cuv. de M. Popovici. —75.
 — Să simți și tu, Roman. pentru voce și piano. —75.
 Buchenthal C. cav. de, Călușeriul pentru piano. —35.
 — Resunete în Bucovina, Hora și marș rom. —50.
 Capellanu I., Lacrimioare, Polka mazurka. —50.
 Cavadia G., Rândunica, Romanță pentru voce și piano. —75.
 — Sciu că mai ierta. —75.
 Cornea N. de, Rhapsodie roumaine. 1.20.
 — Suvener de Sinaia, Vals. 1.—
 Decker C., Aș vrea... Romanță pentru voce și piano. —50.
 Dinicu A. G., Ciocârlia, Sârba bulevardului. —50.
 — Îmblândirea Sôcrelor, Sârba. —50.
 — Sârba Hahamilor. —50.
 — Sârba Popilor. —75.
 Dupont M., Melodie română pentru piano. —75.
 Flondor T. caval. de, Rândunica, pentru voce și piano. —50.
 — Serenadă, pentru voce și piano. —50.
 Fotino G., Cântece popul. rom. arangiate pentru violă, 2 ciete. 1.50.
 — Nu 'nțeleg, Serenadă. —50.
 Fanchetti F., Coralia mea, Romanță, cuvinte de Carol Scrob. —50.
 Gardéev E., Și tu m'aimais, pentru voce și piano. —50.
 Georgescu C., Dormi adormi, Romanță pentru voce și piano. —50.
 — Pe valul mării, pentru voce și piano. —75.
 Heinze Fr. E., Fantasie asupra Himnu națion. rom., pentru piano. —75.
 Hess I. Ch., Carnaval de Venise. 1.—
 — Ou vas-tu, petit oiseau? —75.
 Ionescu N., Cucul, Romanță în stil popular. —75.
 — Sârba Cojocarilor. —75.
 — Sârboica, pentru voce și piano. —50.
 Ivanovici I., Florile câmpului, Vals. 1.—
 — Fulger și Trăsnet, Galop. —75.
 — Incognito, pentru piano. 1.—
 — Inima mea pentru a ta, Vals. 1.—
 — Prima furie, Vals. 1.—
 — Valurile Dunării, Vals pentru voce și piano. 1.—
 — Valurile Dunării, Vals. 1.—
 Kompansky E., Bea din cupa-mi, pentru voce și piano. 1.—
 — Florica, Hora pentru piano. —50.
 — Freamătul Zavoiiului, Horă. —75.
 — L'Entrainante, Polka mazurka. —75.
 — Pelin beau, cântec pop. pentru voce și piano. —75.
 — Tu erai încântătoare, Romanță. —60.
 — Viorica, Romanță Vals. —75.
 Kratochvil A. sen., Dorina și Leandru, Gavotte. 1.—
 — Hora Bratescu, pentru piano. —75.
 — Natalie, Vals pentru piano. 1.25.
 — Sârba Strengarilor pentru piano. —50.
 Lubicz Zd., Rhapsodie roumaine pour le piano. 1.13.
 Musicescu G., Rânduiala Cununii, Musică arang. pentru piano —80.
 Namian P., Sârba Cocónelor și Hora Elena. —75.
 Perian St., Ardeleana pentru piano. 1.—
 Pollak M., Ițik Polka pentru piano. —30.
 Poppini S., Cupa dulcelui Amor, Serenadă. —50.
 Porumbescu C., Rhapsodia, Romană compusă pentru piano. 3.—
 Preyer C., Veni-va ôre ea, Romanță. —50.
 Raynal L., Vinul de Cotnari, Vals. —75.
 Ruzsicska A., Hora Marinarilor. —75.
 Ruzsicska A., Polka française. —45.
 — Trainage, Polka-mazur pentru piano. —50.
 Schubert Fr., Serenadă (Nauți tu vocea) cu voce. —75.
 Sequens A., Iedere (jocuri populare din jurul Caransebeșului) pentru piano. 1.—
 — Rhapsodie Română pentru piano. 1.—
 Simonescu R. J., Plâns și jale, bun rămas! pentru voce și piano. —75.
 Stern L., Apele dela Văcărești. Schottisch. —30.
 — Danțul Călușarilor (Bréul). —50.
 — Grande etude, pentru piano. —30.
 — La favorite, Schottisch elegant. —30.
 Strat M. Ag., Aïmons au temps d'automul, pentru voce și piano. —50.
 Teutsch O. W., Ce am suferit! Romanță pentru voce și piano. —50.
 Vasilescu J., Odată și acum, Rom. pentru voce. —50.
 Ventura G., Condoleta, Mazurka-Romanță. 1.—
 — Credița, Romanță pentru voce și piano. —70.
 — Drăgăstôsă, Mazurka pentru piano. —75.
 — Duiôsă, Mazurka pentru piano. —75.
 — Flôre Scumpă, pentru voce și piano. —75.
 — Hora Isvorul, pentru voce și piano. —75.
 — Hora Sinaia, pentru piano. —75.
 — Te am întrebat, pentru voce și piano. —75.
 Vlad-Rădulescu S., Doina Primăvara, pentru o voce și piano. —60.
 — Lugoșiana, joc român din Bănat. —50.
 Vorobchieviciu J., Flori din Bucovina, 8 cântece cu acomp. de piano. —60.
 Wachmann Ed., Două Coruri p. voce bărbat. 1.—
 Weinetter L., Folies de Carnaval, Quadril. —30.
 Wiest L., Doina de peste Olt, pentru piano. —50.
 — Marche Padichah. —50.
 — Polka de ris. —30.
 — Urmare Baba Hîrca. 1.—

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe 1/2 an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe 1/2 an 3.50. Inserțiuni: De un șir petiț 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Politica flămânșilor.

Comitetul nostru național, cel cu patenta în fabricațiunea de articoli politici, zace în Seghedin și Vaș la umbra proverbialelor libertăți din Ungaria.

Comitetul ereditariu, o mărime fictivă, ca și a exmartirului Cristea în ce privește testamentara redactare a Telegrafului Roman până la a două venire, hieronymisit cum e, a ajuns în fabricațiunea de articoli politici până la „taie popa limba.“

În urmarea aceasta am ajuns se facem politică cu negreală pe hârtie albă. Cei-ce aș fac politică aruncă cu negreală, mânjesc hârtie, și tot ce le stă în cale, și nu observă, că tot ei sunt cei mânjiți.

Oameni necapaci de alte întreprinderi fac aș la noi politică. Și în fine a face politică ori-care prost e capace, pentru-că nime nu'i așa de prost, ca se nu afe pe altul și mai prost decât el, care'i crede.

Ori-care muncă, după rezultatele ei își află aprețuirea. Tot așa și munca politică.

Care sunt, întreb eu, rezultatele muncei celor ce la noi fac aș politică?

Răspunsul e ușor, ca și peatra de móră, care apasă lipsa conștiinței.

Cei-ce ađi fac la noi politică, o fac pentru pânea cea de tóte ăilele. Ei au ce mânca, ear' aceia, pēntru a căror fericire o fac, înghit, ca țiganul, de șapte-ori gol, și odată fără pâne!

Fericit poporul, pentru a cărei mântuire nu cei flămâđi fac politică!

Da!

Metropolitul Miron Românul, care, după spovedania sa la interviul Dreptății, totdeauna știe ce face, și ceea ce nu face tótă lumea știe, în tótă vieța sa parlamentară n'a ținut o cuvântare mai scurtă, și mai mult cofărițată de tóte gazetele din Ungaria, decât cea din ultima ședința a căsii măchniților din Budapalestina. Library Cluj

Cuvântarea Exelenții Sale a durat aprópe o secundă, și a stat din un unic cuvēnt, din cuvēntul „da“!

Mai scurt nici guta nu vorbește, când lovește.

Scurta cuvântare a capului bisericii gr. or. din Ungaria și Transilvania în casa măchniților din Budapalestina, a produs în negreala din călimărul ăiaristicei române o teribilă fortună.

Nebuna a strigat: „Infamie“!

Gazeta Transilvaniei: „Felonie“!

Dreptatea: „Perfidie“!

Controla: „Cumintie“!

Unirea: „Of ce bucurie“!

Telegraful Roman: „Mărire ție“!

Mai mare indignațiune a produs cuvēntarea metropolitului Miron la cei-ce în cărcime fac politică națională cu vin, bere și rachie.

Intre aceştia s'au auđit sentinţe ca:

— E vëndut ungurilor!

— Iuda cel fără de lege!

— 50,000 fl. a luat pentru un „da“!

— Nu s'a putut îneca cu acel „da“!

Etcetera, ce s'au mai đis, nu'i pentru publicitate, ci cel mult pentru vastele margini ale urechilor filosofilor care pentru hrana cu bozi şi polomide pörtă povara dela târla politicei naţionale.

După informaţiunile, ce eu din cele mai sigure isvórá le am, tótă istoria lui „da“ din casa măchniţilor se reduce la un pact secret între metropolitul Miron şi ministrupreşedintele Bánffy.

În cercuri bine informate se vorbeşte cu tótă pozitivitatea, că metropolitul Miron ar fi întrebat pe ministrupreşedintele Bánffy đicënd: Vrei se votizez cu „da“?

— Da!

— Da în cazul acesta slobozi-'mi pe membrii comitetului naţional din Seghedin şi Vaţ?

— Da!

— Atunci eu votizez cu da!

— Nu glumeşti, îmi dai pe da?

— Da!

— Atunci şi eu pe onórea mea îţi dau pe „da“, că până voiu fi ministrupreşedinte al Ungariei, voiu ţinea pe membrii comitetului noţional în temniţă!

— Da?

— Da!

Aşa s'a născut: „Dada“!

Eternizarea congresului național bisericesc gr. or. prin fotografie.

Nu cunosc în persoană cloca sublimei idei a fotografării măritelor fețe, din care congresul național bisericesc gr. or. din estan a fost compus.

Nu știu nici aceea, încât membrii actuali ai congresului național bisericesc gr. or. în ziua iubileului de 25 de ani al Statutului organic, în genere ori numai în parte, merită eternizare prin fotografii, ori simplu numai 25.

Dacă însă, în o chestiune atât de importantă, părerea mea ar fi fost dătătoare de măsură, eu două lucruri ași fi dorit:

1. Ca membrii congresului se se eternizeze prin o chromofotografie. Asta pentru motivul, ca lumea gr. or. cel puțin din fotografie se se convingă până la care grad se pot înroși în față cei-ce, în supremul corp bisericesc, fură lui Dumnezeu timpul pentru diurne.

2. Ca, pentru perfecta completare a fotografii iubilare, membrii neverificați ai congresului, care au fost siliți a lua din congres frunza'n buză și lumea'n cap, se'și fie expus batăr credenționalul spre fotografare, și așa batăr odată în 25 de ani decând constituționalismul Statutului organic s'a pus în praxă, nemărginita voință a alegătorilor se se facă evidentă.

Necrolog.

Silvestru Precup, vestitul dascăl al erei cirilice, după un serviciu activ de 28 de ani cu leafă fictivă de 50 fl. la an, și o pensionare fără leafă de 30 de ani, în etate de 83 de ani, 'și-a dat Luni după Dumineca Tomii nobilul seu suflet în mânilor Creatoriului, și a plecat spre sălășluire vecinică în sinul lui Avram.

Până-când a funcționat ca dascăl activ, neștiind carte, 'și-a învățat elevii sei de rost. Ca pensionist, întrând în serviciile bisericii ca cantor, a flămândit fără carte de rost.

Cu Silvestru Precup s'a stîns unul din acei eroi, care în 1848 a tremurat pentru libertate.

Fie'i Tatălnostru, pe care'l știea de rost, ușor, și Slava-tatălui, pe care o cânta ca cocoșul cu ochii închiși, vecinică!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dialog cu prospectul la un trilog.

— Tu Florico, mergi tu după mine?

— Unde?

— La popa!

— Ce se caut la popa?

— Binecuvântarea pe viață și mórte — eu m'am hotărît se te iau de nevastă!

— Întreabă pe mama!

— Eu pe mamă-ta n'o iau de nevastă se'mi dai pe tată-to de zestre!

— Nu așa, eu, dacă mama nu vrea, tata se póte pune'n cap, că eu tot n'am voie liberă!

— Da dacă mamă-ta n'a vrea?

- Atunci vreau eu, și tot ce eu vreau, vrea și mama!
 — Așa stând lucrul, noi suntem una!
 — Ba până ceea-ceea suntem doi, dar' după ce vom merge la popa, pôte urma și al triilea — eu n'am nimica contra!

Ciorapi albastri.

De mult pe când muerile	Și-atunci le fac ori prea sărate
Nu erau așa culte,	Ori fierte nici de jumătate;
Când nu ceteau romanele	Decând numele prin ȋiare
Nici novele așa multe,	Vrea a și'l ceti fie-care,
Când nu scriau nici poesii	Nu căuta ciorapi ca omëtul
Nici alte asemenea prostii,	Și încă plin de ei dulapul,
Aveau ciorapi albi ca omëtul	Nu, că dómna de regulă are
Și-avéu mulți chiar plin dulapul.	O păreche'n spălat, una pe
Dar' aȋ de când s'a'ntrodus	picióre.
Literatura 'naltă'n us,	Ba vëȋut'am poeți și poete
Decând damele scriu și cetesc	Cu piciórele desculțe'n ghetе
Și literate se numesc,	Ori cu ciorapi vergați de sudori
Decând sunt tot cu nasu'n carte	Cât de grëtă te lovesc lungori,
Și nu'ți știu prepara bucate	Drept că lumea nume le-a dat:
De n'or ceti reȋeta'n carte	, Ciorapi albastri din pensionat! "

Din casa magnaților gr. or.

Congresul bisericii gr. or. din Ungaria și Transilvania, sau casa magnaților gr. or. s'a deschis în sfânta biserică a grecilor din Sibiiu, și s'a închis în profana sală a edificiului comitatens din strada morii. O singură ședință, adecă aceea a deschiderii, s'a ținut în biserica grecilor, toate celelalte, până la închidere, s'au ținut în acea sală, din care, la propunerea telegrafistului Dr. Wolf, s'a exprimat ministrupreședintelui Dăcubanffy încrederea puțin sa-pientă, dar' cu atâta mai mult circumspectă, ear' președintele clubului român, Dr. I—A. de Preda, a rămas buzat.

Deschiderea congresului a fost mult mai solemnă decât cuvântarea, cu care s'a deschis. Din spiritul recunoscut esttraordinar al Exelenției Sale Metropolitului Miron nu s'a vădut în cuvântarea de deschidere decât surogatul temerii de puterea statului.

Solemnitatea deschiderii congresului s'a manifestat prin mulțimea camilavcelor. Nici-când în biserica grecilor din Sibiiu nu s'au vădut d'odată atâtea camilavce.

Eu, deși am convingerea mea particulară, că în secolul present numai indiviși, care vin în conflict cu spiritul timpului se fac călugări, sau celibi, totuși din motive de decor evlavios, ași dori, ca toți membrii congresului, clerici și laici, cel puțin în ședințele congresuale se se prezenteze cu camilavcă pe cap. Cu deosebire membrii congresului, căroră pěrul de pe cap le-a lunecat în barbă, sau și mai jos, purtând camilavcă, cel puțin în ochii damelor, care de pe galerie privesc desbaterile, s'ar presenta în formă mult mai mulțămitóre.

Cât ar câștiga congresul în vađă, când, spre exemplu, primariul pensionat al Hațegului, în calitatea sa de sfânt

părinte congresual activ, s'ar presenta în ședințele congresului c'o camilavcă cât a părintelui Goldiș de 50 santimetrii înălțime pe cap, și damele de pe galerie ar fi scutite de ași îndrepta toaleta ca într'o oglindă în luna lui?!

Dar' și ceialalți sfinți părinți congresuali, atât cei cu përul cumpërat dela friser, cât și cei cu tufe naturale de për pe globul destinat pentru reședința minții, când ar purta camilavce, ar reprezenta în congres ființe istorice de care nici visa n'ai fi în stare.

• Așa, spre exemplu, Dr. George Popa, când ar vorbi în congres cu o camilavcă pe cap, ai cugeta că'i sfântul Augustin, ras ala Schmerling!

Dr. Olariu, avënd camilavcă pe cap, 'ți-ar veni se jori că'i sfântul Niculae, zugrăvit de cel mai vestit pictor dela Lipova!

Un alt sfânt părinte congresual, aparținătoriu clerului din Cimișora, dacă, în loc de pălăria de modelul luntrilor, cu care boerii din țeara lui Radu-Negru-Vodă trec Oltul, ar purta camilavcă, tótă omenimea setosă după bere, s'ar închina lui ca la sfântul Gambrinus!

Și așa mai departe, când marele Andreiu, prin Statutul organic, ar fi prescris, ca toți membrii congresului se pörte camilavce, aceștia ar înfățișa sfinți de cei mai vechi din Capadochia și Miralichia, de care, la prima vedere 'ți-ai face cruce!

De sine se'nțelege, că fie-care deputat congresual purtând camilavcă, totodată ar trebui se pörte în mâni și un șir de mărgele de chichlibariu, adecă mătăanii. Asta însă nu pentru ridicarea industriei fabricațiunei mărgelilor de chichlibariu, nici ca deputații congresuali se pörte, asemenea călugărilor, evidință despre numărul rugăciunilor, pe care nu le înalță la ceriuri, ci ca se pötă numëra exact,

de câte-ori cască din gură în congres pentru binele comun al bisericii. E adevărat un lucru de totă lumea cunoscut, că nunumai în congrese, dar' și în alte adunări, tagma cugetătorilor de regulă e în minoritate, ear' majoritatea se compune din cei-ce pentru binele public cască simplu din gură.

Cu impresiunile aceste din prima ședință am cercetat a două ședință a congresului în spațioasa sală a palatului comitatens, în care congregațiunea mult mai numerosă a comitatului Sibiului se pörtă de Dr. Wolf și puțini alți cugetători de nas, și votizează lui Bánffy adrese de deplină încredere.

La întrarea mea în sală, respective în galeria salei, în care ședințele congresului se țin, Exelenția sa metropolitul Miron, întors cu fața cătră cubarda'n lunariul apărătoriu național, Mangra, tocma esprima cuvintele „da“, „da“! . . .

Eu, la audul fatalului „da“ credeam că Exelenția sa metropolitul Miron votizează în casa magnaților din Budapestina pentru proiectele religioase ale regimului Bánffy. Mai legând însă Exelenția Sa de acel „da“ cuvintele „nu suntem încă constituiți“, mi-am schimbat credința, și am înțeles, că Mangra, împuns de ovăs, a voit se facă o săritură antiparlamentară.

Deputatul Mangra convins, că în congresele bisericii gr. or. ordinea căsii nu e egală cu aceea din conferințele alegătorilor români lipsiți de dreptul de alegere, în care celce strigă mai tare, acela'i mai cu minte, la observarea metropolitului președinte „nu suntem încă constituiți“, și-a adunat buzele clae pe grămadă, și buzat a făcut asemenea întrebuintare din o parte dosnică a reverendei sale, cum fac craii și împărații, când șed pe scaun.

După acest incident, ședința congresului s'a suspins pe câteva minute pentru constituire. Majoritatea membrilor

congresuali 'și-a părăsit locul, și a alergat în jurul mesei presidiale.

Membrii congresului înfățișiau furnicile dintr'un mușunoiu risipit.

S'a început o gălăgie în congres, ca la burzele de efecte, unde unii strigă „ich geb!“ alții „ich nem!“

Mai neodihnit se mișca, și mai mare gură făcea Mufti Pașa. Eu, ce e drept, de pe galerie nu înțelegeam nimica. După toate semnele însă îmi venea se cred, că marele Mufti Pașa își da silința se vîndă mîra episcopii Caransebeșului cu ori-ce preț.

Gălăgia congresuală, și pentru pațiența unui calic, a durat prea lung. De aceea eu, cu tîtă convingerea ce aveam, că după constituire Mangra va raporta congresului despre naționalimportanțele sale isprăvi în București, care interesează nunumai pe cei-ce cugetă cu stomachul, dar' și pe cei-ce cugetă cu călcăele, am făcut și eu cu congresul, ceea-ce regele Carol a făcut cu Mangra, 'i-am întors spatele, și 'mi-am căutat de treabă.

S'au găsit frații.

Scrisórea lui Silberstein Adolf către Zichy Jenö.

Domnule Zichy Jenö
 Și frate și prietine,
 Cetit'am eu prin ȋiare
 Despre planurile tale
 De a merge'n Mongolia
 Și prin Etiopia
 Ca se cauți patria.
 Am aflat cu mult năcaz
 Că tu mergi la Caucaz
 Ba goluțul tēu bostan
 Vrei se'l duci și'n Turkestan.
 Regret mult de planul tēu
 Și me jur și'ti ȋic și ȋēu
 Că de mi'l descoperiai
 Tu la cale nu porniai,
 Nu, căci eu nu te lăsam
 Se colinȋi prin Turkestan,
 Ci'ti spuneam cu graiul viu
 Tot ce-am studiat și știu
 Despre originea maghiară,
 Despre strămoșasca țēră,
 Despre a nóstră cucerire
 Despre a nóstră mărire
 Despre al nostru viitor
 Munca mi-ar fi fost cu spor,
 Dar' neputând prin graiu viu
 Eată me pun și îti scriu
 Tot ce-am studiat și știu,
 Mē, tu ȋici că ești Zichy
 Și ești neam cu ungurii

Dar nu'i drept, tu ești Zici
 Slovac, ce s'ar tălmăci,
 Ceva căne sau ogar,
 Caută'n dicționar!
 Deci tu nici drept n'ai avea
 Se cauți Ungaria
 Ce-a veche la Turkestan,
 O, tu slovăcesc bostan!
 Dar' plecând la colindat
 Tu cu tine ai luat
 Pe un polon renegat
 Ce se chiamă Szádeczky
 Și pe jidul Mositzki.
 Deci pentru acest din urmă
 Care disputa o curmă
 Că din Moses e făcut
 Eată'ti dau de priceput,
 Că patria unгурéscă
 Una'i cu cea jidovească,
 Și deci dară Ungurii
 Una sunt cu Jidovii,
 De cumva tragi la'ndoială
 Astă teorie rară
 Deschide tu biblia
 C'aceea'ti va arēta
 Că eu câte glăsuesc
 Tóte's kosher, deci gândesc
 Că biblia de'i ceti
 Tu focu'ti vei potoli,
 Și nu'i căuta'n zădar

Pe poporul cel maghiar
 Tocma prin Mongolia
 Și prin Hottentotia.
 Mă, se nu'ți fie năcaz
 Dară tu la Caucaz
 Poți afla Cazaci destui
 Dar' de'i afla un Sécuiu
 Îl mânânc ca pe o mreană
 Dal'aș dracului pomană !
 Eară în Mongolia
 Afi Mongoli câți vei vrea
 Dar' nu Unguri cu mustețe,
 Nici sécui cu cisme crețe
 Și cu pinteni; — ear' mai an
 Când fui eu la Turkestan
 Dat'am de Perși și Chinezi
 Dar' Unguri cu ochii verși
 N'am văduț, și nici nu sunt
 Pe rotogolul pământ
 Nicăiri, decât aici
 Dar' cum au venit, en găci?
 Uite biblia ce spune
 Despre acésta minune:
 Tata Noe cel bătrân
 Dormia'ntrun șopron cu fân
 Când potopul s'a'ncept
 Ca un om nepriceput,
 Deci veni la el Bánffy
 Și din somn mi'l scormoni
 Și'i dișe: scólă somnore
 C'afară plouă cu sóre,
 Scólă fă'ți o barcă mare —

Scapă gintele maghiare,
 Scapă-le de înecare
 Că tu de nu li scăpa
 Ele ți-or tunde barba.
 Noe iute se scula
 Și pe Bánffy asculta,
 Corabia o găta
 Și curênd mi-o și umplea
 Cu bidigăni mari și mici
 Și cu trei feciori voinici
 Și cu muerile lor
 Și-apoi el cu capul gol
 A'nchis ușa după el
 Și s'a dus încetinel
 Se mai dormă puținel.
 Noe, ți-o spun dragul meu
 Că a fost rabin ovreu,
 Ear cei trei feciori ai lui
 Fost'au viță de sécuiu,
 Doi din ei, ear' unul Ham
 Fost'a și el un jidan,
 Sem fû ce'i astădi Șainu
 Jafet fû ce'i ađi Gyirku
 Eară muerile lor
 Aveau nume sunător:
 Una Trezsi, alta Erzsi,
 Ear' nevasta lui Ham Rozsi
 Evident tot unguroi
 Tot mueri de nobil soiu.
 Tata Noe cel bătrân
 Știm că s'a'mbëtat de vin,

Stors din mult mustosul strugur, De turnul din Babilon
 Deci evident c'a fost Ungur Unde un vestit baron
 De și nu de origine (Numit veți bine Ugron)
 Căci o știe fie cine Ungur a voit se și facă
 Că la 'nceput fû ovreu Un castel care se'ntrécă
 Bună órá cum sunt eu. Pe tóte castelele
 Ear' dacă s'a îmbétat De pe tóte dêlmele,
 Hainele și-a sfârticat Și la lucru adusese
 Și sub garduri s'a culcat, Ciangăi cu pletele dese
 Evident că s'a schimbat Și veni dela Borszék
 Din jidan în neaoș Ungur Și de pe la Haromszék.
 De și tăiat împrejur, Dar' la naiba de căldură
 Și de ce? Căci n'avea cui Nu și puteau nici limba'n gură
 Vinde vin din crâșma lui, Se și-o miște, deci fugiră
 Cum vându-se la 'nceput Și lucrul nu'l isprăviră.
 Pân' potopul n'a cădút. Unii din ei s'au tot dus
 Evident tocmai ca noi Până la munți au ajuns
 Ca ungurii acești noi, Unde Murășul răsare
 Până ce prindem la stare Și acolo și'au făcut zare
 Vindem vinul pe parale, De lumină aprinđénd
 Purtăm përciuni și kaftan Brađii și moliđii'n rënd,
 Ca ori și care jidan, Alții cu mintea îngustă
 Dar' dacă ne'mbogățim S'au aședat mai pe pustă
 Bem și noi din scumpul vin Colo p'ângă Segedin
 Aruncăm përciuni, caftan, Keskemét și Dobrițin
 Nu sëmânăm a jidan, Ear' alții, amar de ei
 Sucim musteți, purtăm pinteni Au mers preste munți și văi
 Și Unguri ne facem minteni, Până la Bucovina
 Noi din Noe am învățat Și pân' la Moldavia,
 Cum trebuiește lucrat. Acești fii de Semiđei
 Mai rësfoie biblia Sunt mult vestiții Ciangăi.
 Și îndată vei afla Așa dar' din Babilon

Dela baronul Ugron
 Au fugit dela lueru
 Și-au umplut pământu
 Ungurii și Sécuii
 Și cu ei și Ciangăii.
 În Babilon liferant
 De vinars și proviant
 A fost Baruch Jonathan
 Om avut și bun jidan.
 Deci rămânând numai singur
 S'a făcut și densus Ungur
 Și s'a dus tot după nas
 Pân' s'a întelnit c'un sas
 Pe care l'a întrebat:
 Jupâne, cât ai umblat
 Cu ceapă pe cele sate
 Prin oraș și prin cetate
 N'ai vedut cum-va unguri
 Că s'au dus numai singuri
 Fără mine dela Ugron
 Baronul din Babilon?
 Sasul stă și se gândește
 Apoi astfel îi grăește:
 Unguri eu cât am umblat
 Nicăiri nu am aflat
 Decât doi în Vászárhei
 Și câți-va la Odorhei
 Dar' nici nu știu sigur
 De erau neam de ungur,
 Că erau — nuș'cum se'ți spun
 Erau rași fără săpun
 Și zgrerțați grozav la față

Și aveau câte-o musteață
 Lungă, frate ascuțită
 Și aveau Sporn la copită
 Ca cocoșii; când grăiau
 Nici un bold nu'nțelegeau
 Că diceau tot ik—tik—nyik
 Tek—Terek—tak—tarak pik
 Și nu'nțelegeam nimic.
 — Bravo Hanzi, se fi sigur
 Că ăia's neamul meu Ungur
 (Dice Baruch Jonathan,
 Arëndatorul jidan
 Din vestitul Babilon
 Dela baronul Ugron),
 Bravo Hanzi, mulțămesc
 Că dela tine gălesc
 Veste despre neamul meu,
 Deci promitu'ți acum eu
 De Sasi a sta tot departe
 Până dóră din păcate
 S'or pune s'or încuscii
 Cu baron de ungurii,
 Atuncea apoi veți bine
 Silit voiu fi mei vecine
 A vă face visita
 Cu rachiu a vă spurca,
 Dar' uitaiu că me grăbesc
 Sănătate îți poftesc,
 Că me duc până gălesc
 Pe neamul meu unguresc,
 De care m'am despărțit
 La Vavilonescul zid.

Atunci Baruch s'a pornit
 S'a tot dus, a rătăcit
 Când la deal și când la vale
 Printre limbile varvare
 Păn' odată s'a aflat
 La porțile din Arad
 Și grozav s'a bucurat
 Că acolo a găsit
 Pe neamul său favorit.

De atunci și păn'acum
 Nu pot trăi nici de cum
 Ungurii fără Jidani,
 Jidanii le dau lor bani
 Ca la neamuri, împrumut
 Ca se nu'i vedă mai mult,
 Și fiind neam le împrumută
 Tot cu sută după sută
 Și nu's gingași, ce gândești?
 Bunuri, vii, arênți grofești
 Primesc tot în loc de bani
 Că's recunoscători Jidani,
 Din acesta incident
 Și Unguru'i complexant
 Le dă la Jidani drepturi
 De baroni ca la Unguri
 Se'nCUScresc împrumutat
 Iau posturi de deputat
 De-o potrivă, ear' presa
 Vamele și palinca
 Tóte's în mâni jidovești

În țările ungurești
 Căci așa se și cuvine,
 Și amândoi trăesc bine
 Că sunt neamuri — măi vecine!
 Id est: Unguri și Jidani
 Sunt un neam de Africani
 Ce-au făcut la Faraon
 În Egipt — cu Ugron,
 Cu Moise și Fehérvári,
 Cu Bánffy și Temesvári,
 Cu Nathan, Kornis, Izig,
 Cu Leib, Ötvös și Hitzig,
 Cu Pišta și Jonathan
 De-a valma cu Abraham
 Ani cincideci tot cărămiți
 Și platunci toți erau Jiđi.
 Deci în Africa'i sigur
 Statul vechiului Ungur
 Colo lângă mândrul Nil
 Unde'n luna lui April
 Veđi ouă de crocodil
 Mari ca capul lui Bánffy
 Deci, acolo mergi Zichy
 Și caută pănă'i afla
 Vița și porodița
 Ungurească — Jidovească
 În țara Faraonească
 Nu în Caucaz, Turkestan
 Tu cap slovac de bostan,
 Așa'ți spun eu

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

În activul ideii de stat maghiar, de nou s'a ivit istoricul deficit din era lui Tisza Calman.

Socotelile visteriei Ungariei pe primul pătrariu al anului curent s'au încheiat cu'n deficit de 6 milioane, sau cu lichidul din straița lui Stan Șindilă.

Rămâne acum ca celelalte trei pătrare de an se nu rămână înapoia celui dintâiu, pentru ca statul nostru, la finea anului, se pótă dispune de un deficit de 24 milioane florini sau, ca se me exprim în valuta lui Vekerle, de 48 milioane coróne,

Nimica n'a ajutat urcarea vechilor dări până la ruperea îndelungrăbdării contribuabililor, nimica crearea de nouă dări, încât contribuabilii nu mai pot bea apă, nu mai pot respira aer neîmputit de finanți; nimica confiscarea averii private, a regalelor de cârcimărit, istoricul deficit totuși s'a ivit pe globul Ungariei.

Singur acel progres în regresul finanțelor Ungariei se manifestează prin faptul, că noul deficit e de aur, nu de hârtie cum era alui Tisza Calman.

Deficitul — așa se vede — e sufletul ideii de stat maghiar. Extra Hungariam non est deficiata, et si est deficiata, non est ita.

Ungurii consumă de regulă mai mult decât sunt în stare a produce, dar' că's în stare a consuma mai mult decât produc cele două terțialități ale conlocuitorilor lor de altă naționalitate din Ungaria, asta nu ori-care nesătul e în stare a crede.

Genialii finanțari ai Ungariei își vor sparge acum capul, cum se nimicească noul deficit. Și e posibil că, spre acest scop, vor confiscă bunurile bisericilor, o operațiune, prin care și diecesa Caransebeșului ar scăpa mai ușor de celebra sa móră, decât prin operațiunile epitropești ale lui Barzu și Mufti-Pașa.

Face-vor mării corifei finanțari ai Ungariei în fine și această operațiune finanțiară a confiscării averilor bisericesti, căci din deficit nici calul țiganului n'a putut trăi mai lung timp, decât până a umplut șanțul.

Confiscarea bunurilor bisericesti s'ar recomanda altcum în Ungaria și din punct de vedere al egalei îndreptățiri a confesiunilor. Pentru ce se tragă, spre exemplu, un episcop catolic sute de mii venite la an, și altul gr. or. se'și spargă capul lui Barzu, pentru-că móră, din care trăiește, n'are măciniș!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Fostai la instalarea metropolitului Dr. Mihály?

Pupăză: Eu nu!

Colac: Se póte?

Pupăză: De, eu fără preoteasă n'am voit se merg, și singur nu m'a lăsát preoteasa se me duc!

Colac: Ce păcat sóțe! — După cum aud, Blăjenii au belit 6 boi pentru festivitățile instalării — ce mâncare! — Și 10 buți de vin 'și-au dat cele dinlăuntru ale lor pentru înălțarea festivităților — ce beutură!

Pupăză: Păcat e sóțe, că 6 boi au trebuit se'și dea sufletul pentru festivitățile instalării, și așa tagma celor ce la noi fac ađi politică s'a îpuținát cu 6 puteri.

Apoi cele 10 buți de vin au fost cumpărate dela ovrei, și tu bine știi, că eu din mâna ovreilor nu mânânc nici nu beau!

Colac: Da fă me se'nțeleg, pentru ce n'ai voit tu se participezi la festivitățile instalării fără preoteasă-ta?

Pupăză: Pentru-că preoteasă-mea, în prevederea văduvii, nu era învoită cu ocuparea scaunului metropolitan, ci vrea se crească fondul preoteselor văduvite, al cărui fund sub metropolitul Vancea a sărit din dóge!

Colac: Sóțe tu trebuia se spui preotesei tale, că, pentru festivitățile instalării metropolitului, un friser de dame din Budapesta a venit ad hoc la Blaj, și atunci sigur și ea se îndupleca se participe la festivitățile instalării.

Pupăză: De asta n'am avut știre. Acum înțeleg însă, pentru ce popa din Daia 'și-a dus preoteasa la instalarea metropolitului — a voit se'și vadă odată preoteasa frizată — dar' eu me duc sóțe se'mi sap cucuruzul, că am auđit, că hecto-'i cu 6 fl. — adio!

Colac: Da, hecto de cucuruz e cu 6 fl. însă nu ala, pe care tu vrei se'l sapi — adio!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că voi ve spălați cu limba, n'aveți lipsă de băi! Dumnezeu a lăsat băile pentru ca oamenii bolnavi se'și recâștigate sănătatea perdată, ce'i sănătoși se'și petrecă în desfătări, și cei murdari se se curețe. Câț!

Sunt și oameni, care n'au alt motiv de a cerceta băile decât acela, ca se se pótă lăuda, că au fost la băi, și 'și-au cheltuit páralele, adese-ori împrumutate, în scopul îmbogățirii deaprópelui. Câț!

De compătimit sunt aceia, care cercetează băile ca se se curețe, și se întorc mai murdari acasă, ca și când 'și-ar fi petrecut la o bae de cărbuni. Câț!

Rari ca bibolii albi sunt acei oameni, care, sănătoși, cercetează băile pentru însănătoșarea celor bolnavi. Câț!

Eri dimineață, când pregăteam dejunul pentru mătă, óre cine'mi bate la ușă. Eu strig, întră! — Și cine întră? — cocóna Sfeclo cu'n „bună dimineața cocónă Gurădulce!“

— Neața Sfeclo!

— Am venit cocónă Gurădulce se'ți dicit adio!

— Așa de dimineață?

— Așa, că eu cu trenul cel mai aprópe plec departe, departe!

— Unde cocónă Sfeclo?

— La băile din Franțensbad!

— La băile, de unde cocostârcii aduc copii?

— Da!

— Bine Sfeclo, tu în etatea ta la băile cocostârcilor?

— Sara din biblie încă a fost acolo!

— Și care prost 'ți-a dat ție un sfat atât de înțelept?

— Medicul meu de casă!

— Se póte?

— De, cocónă Gurădulce, vedënd eu, că bărbatu-mio din ți ce merge devine tot mai nervos, am consultat pe medicul meu de casă, ce e de făcut?

— Ei și?

— Medicul 'mi-a recomandat băile din Franțensbad!

— Pentru bărbatuto?

— Ba pentru mine!

— Cum așa?

— De, medicul meu de casă e de părerea, că bărbatu-mio are lipsă de hodină, și dacă vreau se se însănătoșeze, eu trebuie se plec la băi — adio!

— Adio! — Câț!

Causa morții.

- Ce bôlă a avut nevastă-ta de a murit?
— O umflătură la grumazi și doi medici!
-

Laudă-te gură.

— De unde vi Ioniță?

— Dela o oră de instrucție privată!

— Câte ore de instrucție privată dai tu pe ȕi?

— Eu 25!

— Bine mē, da ȕiua are numai 24 de ore!

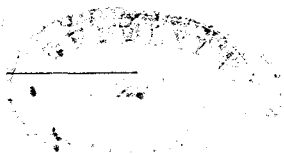
— Ei, da eu me scol c'o oră mai înainte de ce se face ȕiua!

D-lui V. Mereș în Bod: Desmint cu plăcere atacul nemeritat din numărul 4 a. c. îndreptat contra D-tale, și contra G. Cherciu. Eu țin pe ori-care corespondent de om cinstit până-când me conving de contrăriu. În locul meu tot așa ai face și D-ta. Corespondința respectivă, în copie autentică, ți se va espeda îndată după trimiterea taxei de 50 cr. pentru decopiare.

D-lui C. în S.: Eu pe nici o față bisericească n'o țin capace de atare faptă, și mai puțin, pe protopopul D-Vóstră, pe care cel puțin din vedere'l cunosc. Aștept dela D-ta o nouă confirmare a faptelor comunicate. În cazul acesta lumea va ceti în Calicul ce nici când n'a cetit tipărit cu negreală pe hârtie albă. Tóte — de sine se'n-țelege — pe răspunderea D-tale.

Spre orientarea abonenților mei: Din cauza unei dureri de ochi, în urma căreia silit sunt a me reținea dela cetire și scriere, și a me supune unei cure, proximal număr al Calicului va ieși în 1. August, eventual în 1 Septembrie a. c. Voiu îngriji însă, ca abonenții mei, în urma acestei întreruperi incidentale, se nu suferă nici o daună.

Tipografia Cărilor Bisericesci

in Bucuresti

face cunoscut, cumcă a dat tóte cărțile, care până acuma a eșit în editura lui, în deposit la D. W. Krafft în Sibiu.

In libraria lui W. KRAFFT in Sibiu asiadare se afe:

Carti bisericesci,

„cu aprobarea Sântului Sinod al Sântei noastre Biserici autocefale ortodoxe române“, tipărit cu litere latine:

Faptele Sântilor **Apostoli**, pentru tóte Duminica si Serbatoare, cu Minologhion séu randuiala celor 12 luni. broș. fl. 3.85, leg. fl. 5.65.

Santa și dumneđeiasca **Evangelie** a sântilor Evangeliști: Mateiu, Marcu, Luca si Ioan. broș. fl. 5.50, leg. fl. 8.60.

Evhologiu sau carte de rugăciuni, care cuprinde în sine tóta rânduéla bisericească, ce se cuvine a sévêrsi preoții la tóte trebuintile religioase ale creștinilor. broș. fl. 4.40, leg. fl. 6.20.

Dumneđeștile **Liturgi** ale Santilor nostri părinți: Ioan Chrisostom, Vasilie cel mare și Grigorie Teologul. broș. fl. 2.20, leg. fl. 3.95.

Mineiul pe fiecare lună în 12 tomuri. broș. fl. 66.—, leg. fl. 87.—.

Octoich mare, care cuprinde în sine slujba învierii pe opt glasuri. Se mai numește si Măngaitóre. broș. fl. 11.—, leg. fl. 13.50.

Orologiul (Ceaslovul) mare. broș. fl. 1.93, leg. fl. 3.20.

Pentecostariul, carele cuprinde în sine slujba ce se urméză din sânta si luminata Duminecă a paștelor până la Dumineca tuturor sântilor. broș. fl. 4.40, leg. fl. 6.20.

Psaltirea profetului si imperatului David. broș. fl. 2.75, leg. fl. 4.35.

Triodul, adeca trei cântări, care cuprinde în sine Servirea dumneđească, cu incepere dela Dumineca vameșului si a fariseului până la sânta inviere. broș. fl. 11.—, leg. fl. 13.50.

Tipic bisericesc, care cuprinde rânduéla Duminicilor, a sérbătorilor Impêrâtești și a Sântilor aleși de preste tot anul. broș. fl. 1.65, leg. fl. 2.80.

Aghiazmatar, cuprinďător de mai multe rëndueli și rugăciuni trebuitóre creștin. la deosebite împrejurări de viață. leg. fl. 2.20.

Prohodul Dlui și Mântuitorului nostru Iisus Christos. broș. fl. —.55.

L. e. g. a. t. u. r. a. ̄ i. n. P. i. e. l. o. r. o. f. i. c. a. u. r. i. t. ă.

Abonament

nou nu deschidem, dar' espedăm Calicul la toți cei-
ce ne trimit 3 fl. sau 7 franci pe an.

Dascălii români, fără deosebire dacă aceia flă-
mândesc după ortografia lui T. Cipariu, sau după a
lui T. Maiorescu, precum și preoții români de con-
fesiunea răbdărilor prăjite etc. calici, primesc Calicul
cu prețul redus la 2 fl. pe an.

Singur studenții, fără deosebire de eminență sau
secundă, primesc Calicul cu 1 fl. 50 cr. pe an.

Atari favoruri se cer, și se primesc dela redac-
țiunea noastră.

Cu exemplare complete dela începutul anului
mai putem servi.

Din anii 1891—1894 espedăm exemplare com-
plete cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.

A se adresa la :

Administrațiunea Calicului.